

[Jørgen Jørgensen.]

Restriktionerne, som er en Betingelse for øget Produktion. En saadan Udvikling hilser jeg med stor Glæde.

Jeg mener endvidere, at dette, at man nu kan komme i Gang med disse Foranstaltninger, bør suppleres med en Lempelse af de Toldforanstaltninger, som nu mange Steder er en Hindring for en naturlig Vareomsætning, og jeg er ogsaa af den Opfattelse, at det vilde være af meget stor Betydning for de nordiske Lande, om man nu inden alt for lang Tid kunde finde et Grundlag for en Toldunion, mere eller mindre omfattende, som kunde muliggøre et naturligt Samarbejde inden for de nordiske Lande, der kunde være af stor Betydning for den økonomiske Udvikling i hele Europa. Alt, hvad man i saa Henseende kan gøre fra Regeringens Side for at fremskynde Forhandlingerne, saa man snart kan naa til et Resultat paa disse Omraader i Forholdet mellem de nordiske Lande, vil jeg opfordre Regeringen til at gøre.

For Danmarks indre økonomiske Forhold vil dette, at en større Varemængde bliver til Raadighed for Befolkningen, uden at Pengeomsætningen i Landet samtidig øges, være en meget tilfredsstillende Penge-salvning. Jeg maa gaa ud fra, at det er en Selvfølge, at de Penge, der af Køberen betales for de udenlandske Varer for den Del, som bliver givet som Gave eller Tilskud, bruges til Nedskrivning af Statens Gæld til Nationalbanken. Det vil bidrage til at tilvejebringe et rimeligere Forhold mellem Pengemængde og Varemængde i Landet.

Naar Danmark modtager Laan og Støtte til Genopbygningen, er det en Selvfølge, at der stilles visse Betingelser fra Laangiverens Side. Der blev da ogsaa stillet Betingelser, da Danmark for et Par Aar siden modtog et Laan af Den internationale Laanefond. Dengang blev det ved Aftalen fastslaaet af den daværende Regering med Tilslutning fra Rigsdagen, at de opstillede Betingelser ikke kunde forpligte Regering og Rigsdag til en bestemt indre økonomisk Politik, og paa samme Maade maa det naturligvis være med denne Overenskomst med Amerikas Forenede Stater. Det ligger formentlig ogsaa i det anvendte Udtryk, at den danske Regering tilsiger, at man vil „bestræbe sig“ for at gennemføre disse Betingelser, som er opstillet. Det er jo en given Ting, og det vil altid være i dansk Interesse, at man maa holde Landets Økonomi i sund og god Orden. Det er ogsaa en Selvfølge, at Pengene anvendes til produktive Formaal. Produktionen maa jo først i bedre Gænge, før en

almindelig Forbedring i Levefoden kan forventes.

Jeg vil ogsaa gerne fastslaa, at der ikke til denne Overenskomst er knyttet politiske Betingelser af nogen Art. Overenskomsten er en virksomhedsfuld Støtteforanstaltning fra Amerikas Forenede Stater for at bringe Europas Økonomi paa Fode, den er Udtryk for en Solidaritet, som der er Grund til for alle i Europa at glæde sig over og være taknemmelig for.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Ratifikationen af den Konvention om Europæisk Økonomisk Samarbejde og den Overenskomst med Amerikas Forenede Stater om Økonomisk Samarbejde, som foreligger til Behandling her, og jeg kan i Forbindelse hermed anbefale det Lovforslag om Bemyndigelse for Finansministeren til at optage de Laan, som er en Følge af Overenskomsten, og som der paa naturlig Vis maa skabes Muligheder for at realisere ved Beslutning, der kan træffes af Finansministeren med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg.

Det, som her foreligger, er en storstilet og virksomhedsfuld Aktion fra Amerikas Side for at støtte Europas økonomiske Genrejsning, og der er Grund til fra alle Sider at vise Taknemmelighed og Forstaaelse for den Solidaritet, som Amerikas Forenede Stater derigennem har vist over for Europa.

Aksel Larsen: Det er et Fremskridt, at der omsider bliver Lejlighed til her paa Rigsdagen paa Grundlag af autentisk Materiale at behandle denne Sag. Det er imidlertid beklageligt, at den Tid, der er forudset til Behandling af Sagen, er saa kort, at Behandlingen alene af den Grund ikke vil kunne blive tilstrækkelig omhyggelig. Det er ogsaa beklageligt, at det Materiale, man har forelagt os, er saa ufyldstgørende, som Tilfældet er. Hele Historien minder en lille Smule om Kejserens nye Klæder. Nu har man i et helt Aar talt Marshall-Hjælp og beskrevet dens Skønhed og Fortræffelighed, uden at noget Menneske har vidst nøjagtigt, hvad det var, eller om der overhovedet vilde komme nogen Marshall-Hjælp. Saa har man altsaa rejst Spørgsmaalet, som det blev rejst i Historien om Kejserens nye Klæder: Har den noget paa, og hvis det skulde være Tilfældet, og det lader det til, er det saa smukt og velsiddende, er det noget, som er passende? Vi burde have faaet et Indtryk af det gennem den højtærede Udenrigsministers Redegørelse i Gaar, men jeg maa desværre sige, at den var temmelig overfladisk og ufyldstgørende.